

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200601
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813200601.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922 zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s. r. o., IČO: 36862657, so sídlom Klincová 37/B, 821 08 Bratislava proti žalovanému: L. I., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Z. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 71,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovanému ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa trovy konania **n e p r i z n á v a j ú**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.1.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 71,38 eur, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 59,75 eur od 21.10.2008 až do dňa zaplatenia, úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 59,75 eur od 21.10.2008 až do dňa zaplatenia a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 26.9.2005 (ďalej len zmluva o úvere) bol žalovanému poskytnutý úver splatný v 37-tich mesačných splátkach vo výške 9,96 eur. Žalovaný túto povinnosť nesplnil a neuhradil sumu 59,75 eur. Žalovaný porušil ustanovenia článku III všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Uvedené ustanovenia žalovaný porušil tým, že bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.10.2008. Podľa článku 12. bod 12.3 všeobecných obchodných podmienok je žalovaný povinný zaplatiť veriteľovi okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania. Žalovaný pohľadávku žalobcu neuhradil ani čiastočne. Pohľadávka žalobcu k dnešnému dňu predstavuje sumu 71,38 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru, zmluvnej pokuty a odkúpených poplatkov. Žalovaný je ďalej povinný zaplatiť 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.10.2008 do dňa zaplatenia a úrok vo výške 0,05% zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.10.2008 do dňa zaplatenia. Dňa 12.12.2011 uzavrel žalobca ako postupník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právny nástupca spoločnosti Tatra Credit, a.s.) ako postupcom, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená splatná pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere vo výške 71,38 eur s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca Consumer Finance Holding, a.s. žalovanému listom zo dňa 05.1.2012, v ktorom vyčistil výšku pohľadávky žalobcu a vyzval žalovaného na jej zaplatenie. Žalovaný v stanovenej lehote pohľadávku žalobcu nezaplatil.

Žalovaný uviedol, že vznáša námietku premlčania z opatrnosti a ak žaloba žalobcu bola podaná oneskorene, žiada žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o úvere zo dňa 26.9.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy o úvere poskytovanými spoločnosťou TatraCredit, a.s., listom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 5.1.2012 adresovaným žalovanému, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2011 spolu s prílohami. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 8.7.2013 a dňa 10.7.2013 spolu s prílohami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka doručeným súdu dňa 21.5.2013, výpoveďou žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ spoločnosť TatraCredit, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 26.9.2005 zmluvu o úvere, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver na kúpu vopred určeného tovaru a to chladničky Zanussi a žalovaný sa zaviazal finančné prostriedky veriteľovi vrátiť v 37 mesačných splátkach po vo výške 300,- Sk mesačne.

Podľa Preambuly Všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o úvere poskytované spoločnosťou TatraCredit, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“), klient ako kupujúci si kupuje od spoločnosti tovar vyšpecifikovaný na prednej strane zmluvy o úvere a spoločnosť ako predávajúci sa zaväzuje tovar obstaráť, dodať a poskytnúť mu na zakúpenie tohto tovaru spotrebiteľský úver za dohodnutých podmienok.

Podľa Článku I. písm. b) Obchodných podmienok, účelom zmluvy je poskytnutie spotrebného úveru v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu spotrebiteľa z jednotlivých produktov spoločnosti.

V zmysle Článku III. písm. a) Obchodných podmienok, spotrebiteľ je povinný splácať poskytnutý úver na účet veriteľa v lehote výške podľa splátkového kalendára, ktorý je súčasťou zmluvy. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý úrok, príslušná časť istiny a poplatky, pričom výška jednotlivých splátok je stanovená v zmluve.

Podľa Článku III. písm. b) Obchodných podmienok, spotrebiteľ je povinný uhradiť spolu s úverom aj zmluvne dohodnuté úroky, ktoré sú vypočítané ako rovnomerné a ďalšie náklady spojené so spotrebiteľským úverom zahrnuté do jednotlivých splátok. Výška splátky je uvedené v splátkovom kalendári

Ako vyplýva z Článku IV. písm. a) až d) Obchodných podmienok, zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a veriteľom zaniká splatením záväzku, smrťou spotrebiteľa, dohodou, ktorá musí mať písomnú formu a vrátením výrobku.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Listom zo dňa 5.1.2012 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., postúpila ku dňu 12.12.2011 svoju pohľadávku, ktorá jej vyplýva zo Zmluvy č. 2780386 zo dňa 26.9.2005 v celkovej výške 71,38 eur spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia, na žalobcu. Žalovaný je povinný záväzky zo Zmluvy ktoré sú ku dňu 5.1.2012 vo výške 88,65 eur spolu s príslušenstvom plniť výhradne žalobcovi.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 8.7.2013 a 10.7.2013 žalobca uviedol, že žalovaná suma pozostáva z nesplatennej časti úveru, sumy zmluvných pokút vyčíslených podľa článku 12 všeobecných obchodných podmienok. Žalovaný sa v zmluve zaviazal uhradiť úver vo výške 378,41 eur v 37. mesačných splátkach vo výške 9,96 eur a jednej vo výške 9,96 eur. Ako vyplýva z predloženého dokumentu poskytnutého právnym predchodcom Vyčíslenie pohľadávky žalovaný uhradil splátky vo výške 318,66 eur. Neuhradená cena úveru je vo výške 59,75 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním a žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť zmluvné pokuty podľa článku 12 Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaná suma vo výške 71,38 eur pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 59,75 eur, sankčnej pokuty vo výške 11,63 eur.

Žalovaný vo výpovedi uviedol, že nepopiera že uzavrel zmluvu s právnym predchodcom žalobcu, avšak všetko mala na starosti jeho manželka, ktorá však zomrela a po jej smrti bol v tom, že všetko je v poriadku. Teraz, keďže podľa jeho názoru zrejme mohla byť žaloba podaná oneskorene, vznáša námietku premlčania a žiada žalobu zamietnuť.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 26.9.2005, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

V zmysle § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Z § 504 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

V zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Ako vyplýva z § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Žalovaný v priebehu súdneho konania vznesol námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávkou, úlohou súdu bolo preto v prvom rade sa so vznesenou námietkou vysporiadať.

Z podania žalobcu doručeného súdu dňa 8.7.2013 a 10.7.2013 a špecifikácie žalovanej sumy a prehľadu úhrad vyplýva, že splatnosť všetkých splátok pôžičky nastala ku dňu 20.6.2008, kedy ako dátum posledného predpisu splátky pôžičky je uvedený deň 20.6.2008. Najneskôr k uvedenému dňu nastala predčasná splatnosť pôžičky. Aj v prípade, že by nenastala predčasná splatnosť pôžičky k uvedenému dňu, keďže žalovaný mal uhradiť úver v 37 mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky nastala k 20. dňu mesiaca nasledujúceho po podpísaní úverovej zmluvy, ako vyplýva aj zo žalobcom predloženého splátkového kalendára, splatnosť prvej splátky nastala dňa 20.10.2005 a 37 tej splátky dňa 20.10.2008, teda najneskôr k uvedenému dňu nastala splatnosť všetkých splátok úveru aj v prípade, že by nebol predčasne zosplatený.

Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, tak začala najneskôr plynúť dňa 21.10.2008 a uplynula dňa 21.10.2011. Žaloba bola žalobcom podaná na súde dňa 18.1.2013. Uvedené je zrejme aj zo skutočnosti, že ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 12.12.2011 už bol žalovaný podľa špecifikácie žalovanej sumy 1137 dní v omeškani.

Nárok žalobcu voči žalovanému je tak podľa názoru súdu premlčaný, keďže žaloba bola na súde podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 18.1.2013.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Keďže trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať uplynula dňa 21.10.2011, žalovaná dôvodne vzniesla námietku premlčania, súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný, ktorý bol vo veci plne úspešný sa zriekol práva na náhradu trov konania, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Súd zároveň nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, nakoľko vedľajší účastník žiadne vyjadrenie vo veci samej súdu nepredložil, pojednávania sa nezúčastnil, teda účelne nevynaložil trovy konania na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Súd by tak za daného stavu aj v prípade včasného vyčíslenia trov vedľajším účastníkom, tomuto náhradu trov konania nepriznal.

V danej súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012, podľa ktorého ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.